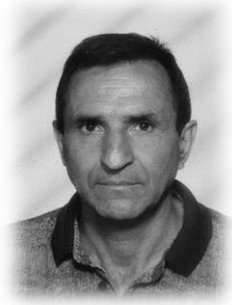

In memoriam

Roko Žepina
(1942. – 2024.)

Roko Žepina rođen je 16. kolovoza 1942. g. u Šibeniku gdje je završio osnovno i srednje školsko obrazovanje. Godine 1969. u Splitu je na Pedagoškoj akademiji diplomirao na studijskoj grupi Fizička kultura kao nastavnik fizičkog (tjelesnog) odgoja.

Roko se u mladosti bavio nogometom, a prve igračke korake napravio je na Šubićevcu. Za NK Šibenik igrao je od 1962. do 1967. godine i bio jedan od najboljih igrača Šibenika svih vremena, skupivši više od 100 nastupa u službenim prvenstvenim utakmicama. Igrao je s legendama poput Nadoveze, Rore, Orošnjaka, Marencija, Miljevića. Koliki je doprinos Žepina dao Šibeniku najbolje svjedoči podatak kako je opjevan u navijačkoj pjesmi "Šibenik je samo jedan".

U NK Rijeka Roko je igrao od 1967. do 1972. godine. Bio je odličan veznjak, znalac, gdje je na pozicijama ofenzivnog veznog ili napadača postigao 35 golova. Zaštitni znak bili su mu golovi glavom nakon kornera. Njegovi suigrači pamte ga kao dragog, zabavnog, pametnog i poštenog čovjeka.

U belgijskom klubu Beringen Roko je igrao od 1972. do 1976. godine, vrlo uspješno na istim pozicijama sredine terena. Igrao je i za reprezentaciju stranaca koji su tada igrali u Belgiji protiv tadašnje reprezentacije Belgije, u kojoj su igrali legendarni Van Himst i Van Moore.

Nakon igračke karijere i povratka u Hrvatsku, posvetio se pedagoškom radu s djecom, kako u školi, tako i na nogometnom terenu. Predavao je Tjelesnu i zdravstvenu kulturu u OŠ Kraljevica i OŠ Podmurvice, a trenerskom pozivu se odazvao radeći sa svim uzrastima i klubovima regije (NK Kraljevica, NK Grobničan).

Roko je bio omiljen, skroman, nenametljiv čovjek, dobar suprug i otac dvije prekrasne kćeri i ponosan djed petero unučadi. Ostavio je duboku prazninu u srcima ljudi koji su ga poznavali, ali isto tako i ljubav i poštovanje prema svima koji su bili privilegirani biti dio u njegovom društvu. Zato ne mogu da ne spomenem dio posвете koju mu je uputio njegov bivši učenik, danas čovjek zavidne karijere, koja glasi: "Zbogom profesore, počivaj u miru Roko. Udaraj balun kojeg si toliko volio na nekim ljepšim, zelenijim livadama, i hvala ti na tome što si od nas stvarao ljude." Jer, Roko je zaista, nesebično, od malih, stvarao velike ljude.

Autorica teksta: Radojka Žepina